

[Arbejdsministeren]

peget gruppe af lønmodtagere, nemlig dem, der tilfældigvis for øjeblikket er ansat i en virksomhed, som fondene tilfældigvis for øjeblikket måtte have økonomisk interesse i at investere i.

Hvordan skal fondsledelsen kunne leve op til ansvaret for at forvalte fondsmidlerne, så de bliver til størst mulig gavn for de berettigede lønmodtagere, hvis dispositionsretten på den måde bliver overdraget til andre?

Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke hermed tager afstand fra medarbejderindflydelse i almindelighed. Tværtimod har regeringen, industriministeren og jeg ved mange lejligheder arbejdet på at forbedre lønmodtagernes medindflydelse, men der sker altså her en utidig sammenblanding ved at kæde samarbejdet i virksomhederne sammen med udøvelsen af de to fondes ejeransvar.

Det sidste afsnit i bemærkningerne til lovforslaget har overskriften »Liberalisering af placeringsreglerne«. Hertil er kun at sige, at reglerne om placering af fondenes midler blev ændret for kun godt et år siden som led i det brede forlig omkring den såkaldte eksportpakke og finansloven for 1988. Vi har ikke engang set ét års regnskab under de nye regler, så det er helt uaktuelt at tage dem op til en sådan revision på nuværende tidspunkt.

Som det turde være fremgået, bærer enigheden eller den positive holdning fra forrige punkt på dagsordenen ikke videre til dette forslag. Jeg må afvise det.

Kaj Poulsen (S):

I modsætning til arbejdsministeren, som siger, at han meget gerne vil have lønmodtagerindflydelse, mener vi det faktisk. Arbejdsministeren siger jo, at arbejdsministeren, industriministeren, og hvem ved jeg, nu har fremsat forslag om lønmodtagerindflydelse. Det eneste sted, lønmodtagerne bare ikke må komme med, er i bestyrelserne i selskaberne. Jeg forstod meldingen. Men må jeg sige, at på det punkt er vi enige med SF. Vi mener, at på baggrund af den lønmodtagerkapital, de midler, der placeres i virksomhederne, skal lønmodtagerne naturligvis have indflydelse i bestyrelserne. Det kan vi ikke have noget imod. Vi synes, at hvad det angår, er forslaget rigtigt.

Vi er også enige i, at vi bør liberalisere placeringsmulighederne, og jeg tror såmænd også, at ministeren inden alt for mange år vil være med

til at liberalisere det, således at både disse fonde og andre fonde får samme muligheder som lignende fonde i det indre marked. Så jeg tror såmænd, at vi kommer frem til det, tiden skal nok arbejde for en enighed på området. Vi har jo i en årrække forsøgt at få mere kapital ud til erhvervslivet, men her har regeringen altså slået bremserne i. Vi synes ikke, det er klogt.

Vedrørende den sidste del af forslaget, nemlig om valg af et repræsentantskab på 41 mennesker, må vi sige, at vi er indstillet på, at vi skal prøve på at få valgt et repræsentantskab på en anden måde, end det sker i dag, men jeg vil godt sige, at det ikke er Socialdemokratiets opfattelse, at demokrati altid er lig med nærdemokrati som i dette forslag. Vi er bange for, at hvis et forslag som dette gennemføres, vil lysten til at deltage i sådanne afstemninger være uhyre begrænset, og dermed vil man faktisk ikke opnå det, som jeg tror forslagsstillerne ønsker. Vi tror ikke, det vil sige nogen ret meget – som også arbejdsministeren var inde på – at det er forskellige persongrupper, der skal stemme forskellige steder på baggrund af forskellige udbetalingsregler. Vi tror, at det at vælge 41 mennesker til et sådant repræsentantskab igennem en landsdækkende afstemning ved kommunevalg faktisk er at overdrive tankerne om, hvad demokrati er.

Som beskrevet af SF i bemærkningerne til lovforslaget har Socialdemokratiet også tidligere udtalt ønske om at få andre muligheder for at vælge repræsentantskaber både til de lønmodtagerfonde, som vi har, og til dem, som vi forventer kommer i fremtiden. Man ønsker en mere direkte form for repræsentativt demokrati end den, der ligger i dette forslag. Det er jo også det repræsentative demokrati, man dyrker ved at lade et repræsentantskab sidde der, men vi tror, at vi kan finde frem til et betydelig mere effektivt system.

Så synes jeg, der er en mangel ved forslaget. Vi har lidt svært ved at forstå, at når man ønsker demokratiet udviklet meget, som man vil her, hvorfor skal det så ikke omfatte alle mulige andre fonde? Her tænker jeg naturligvis på, at de store lønmodtagerpensionsfonde m.v. er undtaget, og vi har lidt svært ved at forstå, hvorfor der skal være forskellige regler fra den ene fond til den anden, men det kan der muligvis findes en fornuftig forklaring på. Vi synes dog ikke, den del af forslaget er særlig velgennemtænkt.